

1901-04-04

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Hillerød, Carlsberg

Arkivplacering:

Mappe 28 nr. 4a-d

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 28 Nr. YA

Karlbug. Hillerød
4/4 - 1901

Gummi.

Kon Joakims.

Skint jeg ved De ikke ynder
den Slags Ting, saa prøver jeg
dog min Lykke hos Dig for Sagens
Skyld.

Har De ikke et eller flere gode Brev-

leder De kunde laane

Komiteen for Münchener
Waldensudstillinger i Aar.

Den Requiris quæ de pressor
paa; 18 D. Næste har Palmstedt
en vis Summe til Udgifter, Min
skrift tilbyder det dobbelte, naar
de kan vil sælge det i Væde. Men
man ønsker leveres der for Ud-
stillings Medvirksomhed. De

Meninger kunne al sands nyere
B: Meder dermed (thi Chancen
for for Salg skal være god)
saa maa de underkastes en Censur,
for at vide om Velis' Lj har
18de Holbr oget sin slaaved Comitè
for fremmeds Udskillinger
med Viggo Johansen, Fal. Paulsen
og Taxen, som formentes at være
velsets og os. Vi skuer da med
den 3 Repræsenteranter for den
fri. Da ingen af vor Medlemmer
har vaaret paa et tilsvarende Cir-
kulen paa Bestyrelsen (- mellem
os og vor Medlemmer alle
andres livlige) har disse
paa egen Haand maattet udvælge
3 Jurymedlemmer, nemlig
Achen, P. V. Jørgen Klein og
Fiend; den 3 Herred skal da

Jesuden at deltage, Bedømmelse,
kan enden vanskuelige Kven
at skaffe Billeder Dvige.
For Gjæblikket v dansk Kunst
mest vel set i Ud landet; du veds,
Vendens udvilling har, du Reh
ning gjord stord gavn. Acher
3 Johannes, ligesom Loya per
sen de v er forjare Mand,
sige at de for Gjæblikket er gode
Vidste for danske Maler i Ud-
landet; men i er gæde det an
at naar i repræsentation, i
de bliver godt og lydeligt repa-
senterede.

For vi at hjælpe de to slakke
Lyden i har over vimpler
gæde det Arbejd, skuden i
et adskillige, thi i er ikke
laage Byde paa anden i den
selv at bare med. Men er af

Dr vorenlige Grunds er for mig des
at jeg vil gøre al hvad jeg formaaer
for at vi kan komme til at
slaa en venlig Kammal
forhold til Char. Lattes Borgere,
overalt hvor vi inden Skad for vor
Selvstændighed og Værdighed kan
arbejde sammen med den her vi
gør det. Det vil overordnelligt
og det er en syrlig, saa
at den Spaltning der har vundet
den længere skal fordr Misstem-
ning; først naar vi i virkelighed
tynde Joler os som og handle
som et stort Kunsterkamp
i fælles Interesser (med Offi-
sa begge Sider gha hver især)
vil ogsaa Publikum gennem
Pressen faa den Misstemning
med os ret lidt; jeg har derom
spant og andet. - Det kan
vil idag faa et Anvendelses

II

bladet. Får de 10-12 inder-
sin modtager Billedene;
Censurlocall på den ny gæd,
bæringgaard. De Requies,
betale gæde, gæde. Det kan
at finde et Par Billeder
og sende dem derud; Reder
gæde af sig selv. - En Ting
af praktisk Betydning:

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 28 Nr. 15

Billeder de skal sælges
for ikke over forsynd med
Aarstal. Kunsthandlere
køber ikke gamle Billeder.

Der vil flinke; man kan
saa meget mere end man tror
naar man vil. Gæde for
Udtillingsnes (de. Pies) Syge,
for det af Politik - og maade
de ogve for Fordel Derat.

Joung længe p[er] i f[er]v[er]v
tal med dig; de er fler
ejendommeligt Ting i Gode.
Men p[er] kommer nok snart til
til dig. —

Find fortall mig; dog at
K. Johansen haad sagt til
ham: ja nok. Aar indtil
Ring jo herder.

Man siger alle noget til men
udtalt det som noget de jo
sa fast slaad. I her alle
omtalt det til nogen, og bedt
den de vidt det, til den med,
ja at det alle skues kunne
fortidligt ud. Det maas
vist vaer kunne p[er] Ring
selv. Men det jo sandt skal v[er]d.
For Reder man Johansen

gj'at mig den Gæds at rose min
Billeder, meget til mig selv, hvad
j' aldrig havde troet j' skulde
opnaa. Man har vist vel vant
meget overlegen imod mig; -
Færdstiden var j' endog angre-
lig desover, da j' vistnok var
meget beskeden og aldrig har
bejlet til hans Gæstst, saalrod
som til nogen andens. J'is
vilde godt, han ikke trod sig om
min Artgides og kunde ogsaa
godt iude, han næppe kunde
gørde, men nuet det ikke, at
han derfor behøvede at vore saa
fornem. Saa meget mere
overrasket og glad (j' kan
underlige hængsel) blev j'ig.
Der kan vist ikke tænke sig kan
Kierne hvor udslaaet det
er, naar man ha luttuget

alene, saa godt som altid at søle
sig men som taalt, end erkent
endrigt anerkent, af dem man
selv værdsat højet og al maalt
slige mange bitters Piller.
Fidelitets Kritik, frembrungel
of Fortælling og Interesse er
en god og paaskønnesværdig
Ting; men det Opmuntning
trænges man ogsaa til imellem
naar man er lidet forknyttet,
og naar man i mange Aarsager
har maattet arbejde for Ting.
Det ved alle hvor bittert det er. ¶
Selve gods Mennesker lader sig
lidt forlede til at over se og
Kunsten beskudne Medarbej-
dere; men i den sælle Nærm
i Vjend med Selvfølelse, de
gaae altid i gæms og bliver
behandlede med Klunne.

III

Derfor glædes og vander
Johansen ganske iværksat
indtælle mig saa usigelig.
Ikke suadan at jeg ofte bleb
deraf lade mig forberet at
tro, min. Billeder vejer
saa meget, det har jeg,
all for mangt Aar ovet mig,
at se rigtigt paa dem. Men
det isker som et Salostrejf,
der opliver og giver Mod.
Egentlig har jeg ofte fæll
Kræfter i mig, men jeg har
ikke haft Tid til Tid og har stund
reignent paa adskillige,
der med ikke stors Evner
men med stors Medber og
derfor stors Tro paa sig selv,
glæde mig saukt forbi. Ikke at
de vognsind har bevend

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 28 Nr. 10

Misundem i min Sjæl, det har jeg
jog tør sige; men ingen Venner
ingen Fødsel og mangt Sels-
kabsjalouser. Oph har jeg ogsaa
haft saa meget at gøre med andres
Sager, at mit eget Arbejds Rum
kunne komme i mellem, naar
Lig og heds fandtes, men naar
en Birag. Men selvfølgelig
næsten syndigt; men jeg har
ikke haft den Tid til at dets Værd,
som findes for at sparke
Hindringerne til Side. Og
Raad til at forbyde mig, idet
har jeg kunde være haft.
I misundelse kendt, so godt vore
jeg har trænge til en del
Tryk; det so virkelig, og jeg skal
Kunne først, for ikke at blive

kommodi. Det skal jo en meget
bred Ryg til at være de gode Sager,
og jeg er vel sagtens ikke mindre
forfængelig end andre.
Nu tror jeg - naaer jeg - jeg kunde
taale lidt Medtør, og daer
mig i altsjæld med et par Taknem-
lighed over et venligt Ord.
Spørgsmaalet er jo i misundelse
om de mindre og saa ingen Kraft
og Tid mig - saa meget som
at jeg kunde tage fat pa mig og
udvikle; for jeg holder jo godt
at jeg kun staar over Tærskelen.
Og - - min Opfattelse
min Kritik, men hele min
mestlige Udvikling er blot
Jordi Malerier. Jeg holder
et Misforhold.
Vi opdrages til som Malere at
- eller opdrages ialt færd -

Ikke vil al se sig Kunstner en
fri og primodig Udvaldelse af
vor Tidsalder, men derimod
vil al skrive Stil, de skulde
vurdes efter hvor mange Tjere
der var i den. Både Echnstyg
men især Højre (den her var
hver især for hvad godt de har
gjort eller) - der vilde se endda
som en Mase. Især vilde de
let komme ind derom, skindt det vil kan
gode og brisning. Nu, naar
man indtil nu alder med
her faaet paa Tjesterisid,
saa har man sjældent dauset
prie men med lusket angul
lig omkring langs Vagge
equally altid bange -
- ja det vil sige bange for
traendes Dorn og derfor
bunde. Nj det gode skal ikke
tugter paa det skal elskes paa
lakter paa; - og det skal være uigen

IV. Hovedopgaver al den del
over for alle de yngre, jeg maatte
træffe, som det roind har vedt om.
Bestrebelser bestaende, saa godt
jeg forstod det.

Ja - tilgiv mig den Hestved-
gylden, men det er mange-
aarig tilbageskændt Fælede,
der her blev beprøvet ved Johansen
veulige Ord; og da jeg var okun-
dt dig, fandt det mig i Rummen, fordi
jeg allvød fælede dig som min gamle
herlige Ven, skændt Aarney
Forholdene har gjort, at jeg ikke
i senere Tider har set dig saa ofte,
som jeg gerne vilde. Og - jylkestaar
det - lidt bange og jeg lo ogsaa for
dig, som for de allerfleste.
- Her - du ved jo, at jeg er
Johansen til at laad Rummen

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 29 Nr. 40

Ja, naadens fort har beqvædt.
Jeg saa den Skindvat skues
den om, og har i helle Lyd
dent. Lag dog ikke for mig
Vag den paa og find sig var den
forpligtet til at svare den paa.
Men gør hvad jeg bede sig om,
find alle andre til München
uddillelige og vis om Flug
paa en hadelig Maade, at
Skelning Carlens og Fanden
galtung Carlens og Frønde
Winttes om den skal alle
representere Danmark.
At her alle Danmark
har is spidder hvor andre
paa Naale og her Raa
Gionen ender for den
sten Od, skinde de i den
e F (ny!) Kjønnede til

bag i det folkevalgte Kammer?
Det skal blev højt interessant
at se, om Ministeriet vil
at blev ridende oven paa
det Kammerets Nederlag.

Ju - der vilde Torvald om at
det Regiment, naar Kungel
meget y bragt meget hvad
stivue, saa at naa uindelig
gang kunde naar Magten
Tiden løber forbi, pygke sig.

Oa - hvor her trænger
at Luft - Liv, Lys, Kraft
y Varme. God giv dem!

Det er det Kampaktive,
der er elsker y omfattet
hij sig med samt den
sids Agtelse.

Kærligt hils

Diakonens Ven

En godglad Paask! V. 1850.